

Achtergronden bij het mariner-ongeluk in de Patipibaai

Door Jos van de Konijnenberg

Op 12 december werden we met de LCPR via Steenkool naar de kampong Babo gebracht, waar nog een aantal onontplofte bommen lagen. Deze staken soms ruim boven de grond uit en dat was natuurlijk gevaarlijk voor de bewoners. Zij moesten een paar dagen ergens anders naar toe en de bommen werden tot ontploffing gebracht.

Op 17 december kwam een "Mariner" overgevlogen, het toestel waarmee ik van Biak naar Fakfak ben gebracht. Dit toestel landde regelmatig voor de kust van Fakfak. En ook op die 17e ging het richting kazerne. Wij riepen: "post!!" Ik meen dat het de volgende dag was dat luitenant Prins vertelde dat het toestel in de buurt van Fakfak was verongelukt. Verder wist hij op dat moment niets te melden. Toen we een week later in de kazerne terug waren hoorden we dat er één overlevende was. Gerard Slikker was zwaar gewond per prauw door Papoea's naar Fakfak gebracht. Zij moeten ongeveer acht uur gepeddeld hebben, gegeven de afstand van 80 - 90 kilometer. Slikker werd in het ziekenhuisje opgenomen en is later opgehaald. Post hebben we niet gekregen, die is mee de diepte ingegaan.

Uitreiking onderscheidingen aan de redders door CDT Pieter de Rochemont, rechts vooraan.

Op 31 december moesten we naar de plek des onheils om ik weet niet wat te gaan doen, want we zijn niet van boord geweest. Ik zie nog steeds de haaienkooien van de duikers voor me die langs Hr.Ms. "Amsterdam" hingen. Men probeerde de verongelukten en de restanten van het vliegtuig boven water te halen. Alleen het staartstuk met daarin één marineman kon worden geborgen, de overige stukken werden niet gevonden. Het was in 1998 toen mijn zoon "de Telegraaf" zat te lezen en me attendeerde op een verhaal over dat Mariner-ongeluk in de Patipibaai. Ik kon mijn ogen niet geloven. Gerhard de Bruyn vertelde wat hem toen was overkomen. Een beetje fantasie was hem volgens mij niet vreemd. Ruim 38 jaar had ik met de gedachte geleefd dat er toen slechts één overlevende was. Later hoorde ik dat dat luitenant Slikker was. En dan nu dit bericht over drie overlevenden. Zij zijn op wonderbaarlijke wijze uit dat vliegtuig gekomen, hebben zich drijvende weten te houden aan een losgeslagen brandstoftank en zijn vervolgens door Papoea's in een prauw getrokken. Later zijn Gerhard de Bruyn en Miel Koelhuis door Hr.Ms. "Amsterdam" opgehaald. In 1997 werd een Fakfak-reünie georganiseerd. Tijdens de voorbereiding kreeg ik een telefoontje van Henk Luyt. Hij zei dat hij dia's over ons leven in Fakfak had overgezet op een videoband. We zagen toen o.a. dat aan Papoea's uit Roembati door CDT de Rochemont onderscheidin-

gen werden uitgereikt. Pieter was op deze reünie aanwezig en zag zichzelf na al die jaren weer terug. Toen die onderscheidingen werden uitgereikt was ik al

een paar maanden thuis. Henk bood mij na afloop van de reünie deze videoband aan.

De Bruyn had zijn tele-

foonnummer in dat krantenartikel vermeld en deed een oproep aan mensen die hem inlichtingen zouden kunnen geven. Ik belde direct op en zei dat ik

zijn redders op video had en dat ze een onderscheiding hadden gekregen. Hij wist niet wat hij hoorde. Met die Mariner-vliegboten was het slecht vliegen. Volgens insiders was de handelbaarheid matig en de kwaliteit slecht. Vliegende doodskisten waren het. In juli 1959 verongelukte het vierde of vijfde toestel en alle acht bemanningsleden kwamen om. In Goa zijn die mensen begraven. Op de televisie verscheen op een moment een reportage over wat er toen gebeurd is. Via een kennis, die bij de televisie-omroep werkt, kreeg ik de videoband van deze reportage in handen. Ik zei dus ook nog tegen de Bruyn: weet u dat er een uitzending is geweest over Goa? Ook dat wist hij niet. Ik heb die banden toen laten kopiëren en tijdens een indrukwekkende reünie van de Mariner-mensen op Valkenburg zijn die toen gedraaid. Henk Luyt had zijn oorspronkelijke band aangepast en een totaalverhaal met ondertiteling gemaakt van wat er zich die zeventiende december had afgespeeld.

Het heeft geen zin te vertellen hoe het zover gekomen is dat drie van de vijf redders in de Patipibaai teruggevonden zijn. U hebt er in verschillende bladen voldoende over kunnen lezen.